

Spis treści

	Informacja historyczna	7
	Samotny głos ludzki	13
	Wywiad autorki z samą sobą o historii pomijanej i o tym, dlaczego Czarnobyl stawia pod znakiem zapytania nasz obraz świata	31
Rozdział 1	Ziemia umarłych	43
	Monolog o tym, dlaczego ludzie wspominają	43
	Monolog o tym, że można rozmawiać z żywymi i z umarłymi	45
	Monolog o całym życiu wypisanym na drzwiach	51
	Monolog pewnej wsi o tym, jak wzywa się dusze z nieba, żeby z nimi popłakać i zjeść obiad	54
	Monolog o tym, że jak znajdzie się dżdżownicę, to wszystkie kury się cieszą. A to, że się gotuje w saganie, też nie jest wieczne	65
	Monolog o pieśni bez słów	68
	Trzy monologi o starodawnym strachu i o tym, dlaczego jeden mężczyzna milczał, kiedy mówiły kobiety	68
	Monolog o tym, że człowiek bywa wyrafinowany tylko w złych uczynkach, i o tym, jaki zwyczajny i przystępny jest w niewyszukanych słowach miłości	76
	Chór żołnierzy	79

Rozdział 2	Korona stworzenia	97
	Monolog o starych prorocत्वach	97
	Monolog o krajobrazie księżycowym	100
	Monolog świadka, którego bolał ząb, kiedy Chrystus upadł i zaczął krzyczeć	102
	Trzy monologi o „chodzącym prochu” i o „mówiącej ziemi”	107
	Monolog o tym, że nie potrafimy żyć bez Czechowa i Tołstoja	114
	Monolog o kazaniu świętego Franciszka do ptaków	118
	Monolog bez nazwy – krzyk	126
	Monolog na dwa głosy – męski i kobiecy	127
	Monolog o tym, jak całkiem nieznaną rzecz wpełza, włązi w człowieka	134
	Monolog o filozofii kartezjańskiej i o tym, jak człowiek zjada u kogoś skażoną kanapkę, bo wstydzi się odmówić	141
	Monolog o tym, że dawno zesliśmy z drzewa i nie wymyślili takiego, które by od razu stało się kołem	154
	Monolog przy zabitej studni	160
	Monolog o tęsknocie do roli i akcji	166
	Chór ludowy	175
Rozdział 3	Zachwycenie smutkiem	185
	Monolog o tym, czegośmy nie wiedzieli: że śmierć może być taka piękna	185
	Monolog o tym, jak łatwo stać się ziemią	188
	Monolog o symbolach i tajemnicach wielkiego kraju	194
	Monolog o tym, że w życiu to, co straszne, przebiega po cichu i zupełnie naturalnie	196
	Monolog o tym, że ludzie w Rosji zawsze chcą w coś wierzyć	202

Monolog o tym, jak bezbronne jest małe życie w wielkim czasie	206
Monolog o fizyce, w której kiedyś wszyscy się kochaliśmy	209
Monolog o tym, co prześcignęło Kołymę, Auschwitz i Holocaust	215
Monolog o wolności i marzeniu o zwyczajnej śmierci	218
Monolog o potworku, który mimo wszystko będzie kochany	222
Monolog o tym, że do zwykłego życia trzeba coś dodać, żeby je zrozumieć	225
Monolog o niemym żołnierzu	229
Monolog o tym, co odwieczne i przeklęte, oraz o tym, co robić i kto jest winien	234
Monolog obrońcy władzy radzieckiej	239
Monolog o tym, jak dwa anioły powitały małą Oleńkę	240
Monolog o bezgranicznej władzy jednego człowieka nad drugim	245
Monolog o ofiarach i kapłanach	253
Chór dzieci	260
Samotny głos ludzki	269
Zamiast epilogu	281